

[Glistrup]

muligt privatforbrug. Det må da gå ud på at sige til folk, at vi vil skabe jer mulighederne for, at I privat selv kan vælge så stort et forbrug som absolut muligt. Og det gælder specielt i den betalingsbalancesituation, vi har i øjeblikket, for jo mere man motiverer folk til privatforbrug, jo mere motiverer man dem til virkelig at gøre en indsats, hvad enten det er for at betale af på lånefinansieret privatforbrug, eller det er for løbende at kunne finansiere et stort og svulmende privatforbrug.

Og det er jo det, vi har brug for i Danmark, en større produktion. Og dér er det jo først og fremmest privatforbruget, der er lokkemidlet. Og nationaløkonomisk kan privatforbrug i ordets privatforbrugsvirkelige mening ikke skade samfundet på nogen som helst måde ud fra nogen som helst synsvinkel, for hvis det virkelig er et privat forbrug – altså det, man har tjent på at lave et arbejde i et privat foretagende – så er der, hvis ellers det foretagende skal leve, overskud i produktionen, og samfundet tjener penge. Samfundet kan med jo større privatforbrug få bedret betalingsbalancen mest muligt.

Det forbrug, som er skurken i enhver henseende i relation til vore problemer, hvad enten det er beskæftigelse eller betalingsbalance, er det offentlige forbrug, som skaber dem. Man kan selvfølgelig tænke på Venstres formand, der sender 8 mia. kr., eller hvor meget det er, ud til ulandene om året. Det er jo så aldeles evident, at han skader privatforbruget mere end nogen som helst andre.

Men situationen er jo også den, at de, der laver en fordeling af midler, der ikke er produktion bagved, nødvendiggør realøkonomisk, at landet må låne, og det er jo netop det offentlige, der kan tillade sig det, fordi man har skatteyderfinansieringen. Et privat foretagende kan aldrig nogen sinde tillade sig at lave en produktion, der ikke er sammenhængende og god økonomi i, for så ender det pågældende foretagende meget hurtigt i konkursskifteretten.

Men alle de 22 ministre, vi har, kan tillade sig det, og alle de kommunalbestyrelser, vi har, alle andre, der kan være skatteudskrivere, kan tillade sig et samfundsskadeligt forbrug, fordi man har klippet nerven over til, at produktionen kan være bag ved det. Derfor er det udelukkende det offentlige forbrug, som er forbrugsskurken i betalingsbalancen og ikke på nogen som helst måde privatforbruget.

Men derudover fik man jo så ved denne anti-genistreg, som de uheldige helte begik i oktober 1986, lavet en lovgivning, der frembragte et kriterium for, hvad man skulle kalde forbrugsrente og forbrugslån, hvad man ikke her i december 1989 behøver bruge mange kræfter på at påvise var aldeles håbløst. De selvsamme politiske partier, der flikkede det sammen, var jo en samling forfærdelige flovmænd i november 1988, da man ændrede på hele begrebet bag forbrugsrentelån og sagde, at nu skulle det være noget helt andet. Og de var endnu større flovmænd her i november 1989, hvor de fik fastslået, at alt det dér simpelt hen ikke kan eksistere, for det fører ud i fuldstændig afsindige vilkårligheder og tilfældigheder.

Derfor håber jeg, at SF's forslag får rigtig mange stemmer. Og så skal jeg oplyse, at Fremskridtspartiet stemmer imod SF's forslag, for det er vi blevet bundet til af en politisk aftale. Den er vi jo altså nødt til at følge.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 19 stemte for, 142 imod.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes uden afstemning.

§§ 1-3
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Anden behandling af lovforslag nr. L 83:

Forslag til lov om ophævelse af lov om afgift af sukker m.m.

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 6/12 89. Første behandling 8/12 89. Betænkning 10/12 89).

Forhandling

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 25-27 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

25) Anden behandling af lovforslag nr. L 84:

Forslag til lov om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter. (Ophævelse af afgifterne af videooptagere, visse farvefernsyn, vaske- og opvaskemaskiner, komfurer og ovne, tændstikker, lightere og spillekort).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 6/12 89. Første behandling 8/12 89. Betænkning 10/12 89).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

26) Anden behandling af lovforslag nr. L 85:

Forslag til lov om ændring af lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. (Afgiftsforhøjelse for personmotorkøretøjer og små varebiler).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 6/12 89. Første behandling 8/12 89. Betænkning 11/12 89).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

27) Anden behandling af lovforslag nr. L 87:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af benzin.

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 6/12 89. Første behandling 8/12 89. Betænkning 11/12 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Pia Gjellerup (S):

Jeg skal blot meddele, hvorfor Socialdemokratiet kan støtte det stillede ændringsforslag fra SF om en ændret ikrafttrædelse af L 84 om ophævelse af afgifter på visse farvefernsyn, videooptagere, komfurer, opvaskemaskiner og vaskemaskiner.

Vi har under udvalgsbehandlingen haft en række deputationer fra de forskellige brancher, der er berørt af, at danskerne fornuftigvis har konstateret, at det ikke er økonomisk hensigtsmæssigt at indkøbe de pågældende varer her inden 1. januar 1990, hvorfor de udskyder deres indkøb til efter 1. januar 1990. Og det vil betyde, at statskassen under ingen omstændigheder vil få dette provenu for de afgifter, der efter forslaget skulle opkræves indtil 1. januar 1990. Og da der alligevel ikke vil komme noget provenu i statskassen, fordi der ikke vil være nogen handel, synes vi ikke, at der er nogen begrundelse for, når man vil afskaffe afgifterne, ikke at lade handelen forløbe ganske planmæssigt ved at ophæve afgifterne straks ved vedtagelsen af L 84, som er til tredje behandling på fredag.

Aage Frandsen (SF):

Vi har i betænkningen tilkendegivet, ligesom det allerede skete i forbindelse med første behandling, at når det drejer sig om L 84, kan vi ikke medvirke ved forslaget.

Men når forslaget skal vedtages – og det bliver det, for der er jo et flertal – så følger vi handlens folk, der siger, at skal den vedtages – og det synes de, det synes vi ikke – skal man da gøre det nu for at undgå, hvad man kan forestille sig her under julehandelen og mellem jul og nytår. Og derfor har vi sammen med andre partier stillet forslag om, at man fremrykker tidspunktet.

Når det drejer sig om vægtafgift, er der et ændringsforslag fra CD, og umiddelbart kunne man måske føle sig tiltalt af dette ændringsforslag, fordi det drejer sig om pensionister. Men det, som CD har foreslået, er, at man fjerner vægtafgiften totalt for pensionisternes vedkommende, eller rettere sagt for de mennesker, der er 67 år, dvs. ikke for de mennesker, som lever under økonomiske vilkår svarende til folkepensionisterne, f.eks. førtidspensionisterne. Det er kun et spørgsmål om alder.

[Aage Frandsen]

Vi siger, at i stedet for at give en særlig fordelagtig ordning for vægtafgiften til de mennesker, der har bil og er 67 år, skal man sikre de mennesker ordentlige levevilkår under alle omstændigheder. Det drejer sig om, at man sikrer dem en ordentlig folkepension, og derfor afviser vi ændringsforslaget fra CD, for det kan ikke hjælpe noget, at vi siger, at lige så snart der er et særligt problem, skal vi løse det ved at fjerne afgiften eller sætte afgiften ned.

Det, CD har foreslået, må vi derfor afvise.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Det var en kort bemærkning til fru Pia Gjellerup, fordi jeg synes, at hun var ufuldstændig i sin argumentation.

For så vidt angår de hårde hvidevarer har vi i udvalget fået bekræftet på spørgsmål 14, at med den omgængelsesmulighed, der er for afgiften, giver den jo jackpot.

Den model, som vi fik fremlagt i udvalget, og som ministeren har bekræftet er lovlig, går ud på følgende: Den handlende sælger de hårde hvidevarer – forstået på den måde, at han ikke sælger dem, nej, han leverer dem i udvalg. Han opkræver et depositum på den salgssum, der skulle være, minus den afgift, som vi nu lempet.

Fordelen ved det er, at så skriver man fakturaen den 2. januar, og så har den handlende skubbet indtægten frem i det nye år. Den handlende får 30 pct.s varelageredskrivning, og afgiften bliver refunderet. Den giver simpelt hen jackpot. Det koster altså statskassen flere kroner, end hvis loven havde ikrafttræden pr. i morgen eller på fredag, når vi nu har vedtaget den, fordi man skubber skatten, fordi man forøger varelageredskrivningerne, og fordi den afgift jo alligevel bliver refunderet. Det er altså simpelt hen for åndssvagt det her!

Glistrup (FP):

Efter at regeringens udspil vedrørende forhøjet vægtafgift kom offentligt frem for cirka en måned siden, har der været mange ældre mennesker, som faktisk har fået deres nattesøvn spoleret, fordi der i aviserne har været så enormt mange forskellige oplysninger om, hvad det her gik ud på. For forholdet er jo det, at der er mange, som er højt oppe i årene, der faktisk har et eller andet køretøj som deres fornøjelse – årgang 1962, eller hvor meget det nu

er – som i hvert tilfælde vejer en skrækkelig bunke og derfor betaler en høj vægtafgift, og som ikke kører de lange ture, og de har altså opfattet, at med den alt for urimeligt lave folkepension, som dette Folketing jo desværre har fastsat, skulle de faktisk sige farvel til den livsglæde.

Derfor et det godt, at vi ved forhandlingerne er kommet frem til, at for den gruppe er det ikke blevet så galt, som Jyllands-Posten m.fl. prædikede midt i november 1989.

Det er blevet således, at hvis man kører f.eks. 400 km om måneden, vil den årlige afgiftsforhøjelse nok være 801,90 kr., men benzinbesparelsen er 430,10 kr. selv med så lidt kørsel, og det vil sige, at den årlige nettoudgift stiger med 371,80 kr., altså med andre ord noget, der svarer til en pakke cigaretter om måneden. Det er da selvfølgelig også ubehageligt at få en forhøjelse på folkepensionsbudgettet på årsbasis på 371 kr., men det er altså slet ikke disse helt forfærdelige tal, som så mange har troet.

Det ville da være tillokkende, hvis man kunne indføre en regel i vægtafgiftsloven som den, Centrum-Demokraterne er kommet frem med, sådan at man i vægtafgiftsloven lavede en forskel på, om ejeren af bilen er over eller under 67 år. Nu har jeg en svigermor på 95 år, og hun kunne nok komme til at eje samtlige de biler, som både hendes børn og børnebørn og oldebørn, og hvad der ellers har været af frodighed, kører i. Og hvem her i landet kender ikke én, der er over 67 år?

Så vi ville få en koncentration – og i disse fusionstider er det selvfølgelig meget rimeligt, at vi laver en koncentration – af ejerskabet til bilparken. Det ville blive virkningen af, at vi lavede en sådan regel, måske ikke lige fra den ene dag til den anden, men når der var nogen, der skulle købe en bil i familien, var der jo nok en eller anden i nabolaget, som var over 67 år, der kunne stå som ejer af den pågældende bil.

Derfor vil jeg med Fændrik Stål sige til fru Bente Juncker: »Hjertet, det var godt ...«, men vi kan ikke stemme for det af CD stillede ændringsforslag.

Bente Juncker (CD):

Jeg forstår ikke rigtig, hvor den glistrupske logik er henne, for under L 2 gjorde det ikke noget, at man kunne snyde, men under dette ændringsforslag gør det lige pludselig noget, at der er et stort hul.

[Bente Juncker]

Men jeg vil sige til hr. Glistrup, at vi jo fik klarlagt i udvalget, at det ikke kan lade sig gøre at snyde, selv om man er fyldt 67 år, og få fritagelse for vægtafgiften. Men jeg er glad for, hr. Glistrup står og forsvarer den forhøjelse af vægtafgiften, som Fremskridtspartiet stemmer hjem. Velbekomme med det!

Så vil jeg også gerne sige til hr. Glistrup, at i bemærkningerne i den finanslovaftale, som Fremskridtspartiet har med regeringen, står jo netop det, som står i Centrum-Demokraternes bemærkninger, at man i den forbindelse bør tage særligt hensyn til personer over 67 år. Det er faktisk det, som Centrum-Demokraterne lever op til med dette ændringsforslag.

SF's ordfører sagde, at vi ikke skal give det her til millionærerne, men hvad gør vi med børnefamilieydelsen - giver vi ikke også den til millionærerne?

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg er da glad for, at fru Bente Juncker er kommet så langt i at læse vor finanslovaftale med regeringen, at hun er kommet til punkt 1, der for os var det absolut vigtigste, nemlig at hvor der er særlige forhold, der angår de syge, de handicappede og dem over 67 år, skulle man friholde de pågældende grupper, eller hvordan det nu blev formuleret i den endelige udgave.

Men det, der jo gælder på dette område, hænger sammen for ganske samme måde som f.eks. den portoforhøjelse, som Centrum-Demokraterne har tiltrådt i dag i Finansudvalget. Man kan jo ikke sige, at dem over 67 år kan nøjes med at sætte 1 kr. på deres breve, mens andre skal sætte 3,50 kr. på deres breve, for det er ikke særligt for dem over 67 år. Og på præcis samme måde gælder det altså, når vi er inde på dette område med bilerne.

Alt i alt sker der en lettelse i bilafgiften, og selv om Centrum-Demokraterne fra deres fødselsøjeblik har kæmpet for at lempe bilafgifterne, har vi aldrig nogen sinde opnået så stor en lempelse i bilafgifterne, som blev opnået ved Fremskridtspartiets finanslovaftale, modsat hvad CD som bilejernes parti har opnået i de 6 år, de sad i regering, og de andre mange år hvor de sad som tungen på vægtskålen. Det skulle fru Bente Juncker da meget hellere rose os for.

Og selvfølgelig er forholdet, som jeg sagde, at der var intet i vejen for, at bedstemor eller olde-

mor ejede disse 12-14 biler og så rent faktisk lod sin familie køre i dem.

Det sker jo under alle omstændigheder rent praktisk i næsten alle familier i Danmark, at man kører i nogle biler, der ejes af nærtbeslægtede.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg tror nok, fru Bente Juncker har hørt det, hun troede hun hørte, og ikke det, hun skulle høre i forhold til det, jeg sagde. Jeg talte egentlig ikke om millionærerne. Næ, det var bilejerne, altså at det her er et tilskud til bilejere over 67 år. Det, som fru Bente Juncker foreslår, er altså, at alle bilejere over 67 år får et tilskud i forhold til i dag, og hvis det er en bil på 1.000 kilo, hvad jeg har fået at vide er en normal bilstørrelse, så er det et tilskud på 1.458 kr.

Jeg kan ikke se, hvorfor pensionister eller rettere sagt folk over 67 år, som har bil, skal have det tilskud. Hvorfor skal de specielt have det tilskud? Og derfor er det, vi siger: Skal vi ikke hellere interessere os for pensionisternes forhold generelt i stedet for at se specielt på de pensionister, der har biler? Det er det, vi argumenterer ud fra.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg vil gerne sige til hr. Aage Frandsen, at min partiformand har lige sagt: Nu går du ikke op og lover forhøjelse af folkepensionen; og det gør jeg ikke.

Men det, hr. Aage Frandsen siger, er præcis det samme forhold. Vi giver også børnechecken til alle mennesker, der har børn i den givne alder, uanset hvordan deres indkomstforhold er, uanset om de bor inde i brokvartererne eller på Strandvejen. Jeg kan altså ikke se logikken i det svar, jeg fik fra SF.

Og så vil jeg sige til hr. Glistrup: Jamen det var også det, jeg fornemmede. Hr. Glistrup sagde tydeligt, at punkt 1 i den finanslovaftale, som Fremskridtspartiet har med regeringen, har været gratis for regeringen. Jeg vil gerne fastholde, at vægtafgiften er en fast afgift, den er en fast skat. Jeg vil gerne spørge hr. Glistrup: Er det ikke en fast skat, som vi skal betale, hvorimod benzinafgiften er delvis variabel, forstået på den måde, at man selv kan styre, hvor meget man vil bruge?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg synes, at fru Bente Juncker skulle komme en lille smule ned på jorden, for det forslag, vi taler om, vil være en fordel for stort set alle bilister, hvad enten man er folkepensionist eller ej. Det ligger sådan, at hvis man har en bil på under 800 kg, skal man bare køre 7.000 km om året. Kører man mere, er der gevinst. Har man en bil, der vejer over 800 kg, skal man køre 9.000 km om året, for at der bliver gevinst.

Jeg kender en folkepensionist specielt godt. Hun har været folkepensionist i 10 år. Jeg har talt med hende for en time siden. Hun tjener over 1.000 kr. om året ved dette forslag, så langt kører hun, og det gør masser af andre folkepensionister, de har jo tid til at benytte deres biler. Lad os nu glæde os over, at 90 pct. af landets bilister faktisk får lov til at køre billigere, end de har gjort hidtil.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Fru Bente Juncker har selvfølgelig ret i, at vægtafgiften er noget, man betaler for at have en bil stående, hvad enten man kører eller ej, mens benzinafgiften kun er noget, man betaler, hvis man både har bilen og kører i den. Men hvad i alverden skal man med en bil, hvis man ikke kører i den? Jeg vil nok sige, at det er lige meget med en beregningsmålestok for det ene eller det andet. Bilafgifterne falder, og det er det, der er det centrale.

Da fru Bente Juncker talte om, at vi ikke havde fået noget ud af vores punkt 1 i finanslovaftalen, var jeg glad for, at finansministeren ikke var til stede, for han havde givet fået et bommeslag. Tænk, hvad vi har opnået af resultater ved forhandlingerne med regeringen med hensyn til al den varmeafgift, som vi havde at slås med, varmebidrag til pensionisterne fra den tidligere socialministers tid. Tænk på alt, hvad der var af boligydelse fra den tidligere CD-boligministers tid, hvad der er vokset op dér, hvad vi har opnået af resultater for pensionisterne.

Det tør nok siges, at sammenlignet med de småører, som vi taler om her, har vi opnået enorme resultater, og det vil finansministeren ganske givet med blødende hjerte indrømme, for han har ikke været glad for os, fordi vi i den grad har haget os fast som burrer i finanslovaftalens punkt 1.

Fru Bente Juncker skal bestemt ikke tro, at vi har solgt os helt gratis fra Fremskridtspartiets side. Vi ville da meget gerne have solgt os endnu dyrere, men hvem vil ikke det i et forlig? Et godt forlig er kendetegnet ved, at alle forligsparter synes, det er dårligt, og ud fra den synsvinkel er det et godt forlig, vi har indgået med regeringen, set med fremskridtsøjne.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg er da meget glad for at høre om alt det, hr. Glistrup har opnået på andre områder. Men det, jeg spurgte hr. Glistrup om, var: Er dette ikke en skattestigning? Det fik jeg ikke noget svar på. Det er en skattestigning også for pensionister og for dem, der kører invalidebiler.

Formanden:

Hr. Glistrup for en kort bemærkning, og så vil jeg godt henstille, at de korte bemærkninger slutter.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det er et led i en helhed, og helheden drejer sig om 15 mia. kr., hvoraf de 10 mia. kr. er offentlige besparelser. Af de 10 mia. kr. er de 8 mia. kr. brugt til at halvere statsunderskuddet for 1990 fra 16 til 8 mia. kr. De 2 mia. kr. er brugt til skattelettelse, og de 5 mia. kr., der så mangler, er brugt til skatteomlægninger, og skatteomlægninger betyder, at man har skatteforhøjelser nogle steder og skatteenedsættelser andre steder. Det er det, der ligger i de 5 mia. kr. skatteomlægninger, og i denne relation er der en nettolettelse på 650 mio. kr., mener finansministeren – vi mener endda noget mere – for bilfolket.

Derfor er det således, at bilskatteerne er lettet med 650 mio. kr., og hvordan placerer man så de 7 mia. kr. brutto skattelettelse, hvor meget der er skatteomlægninger med de 5 mia., hvor meget der er skattelettelse med de 2 mia. kr. Det er lige så langt, som det er bredt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Man gik først til afstemning vedrørende forslag til lov om ophævelse af lov om afgift af sukker m.m. (Lovforslag nr. L 83).

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter. (Ophævelse af afgifterne af videooptagere, visse farvefjernsyn, vaske- og opvaskemaskiner, komfurer og ovne, tændstikker, lightere og spillekort). (Lovforslag nr. L 84).

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 73 stemte for, 92 imod.

§ 2

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes uden afstemning.

§ 3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. (Afgiftsforhøjelse for personmotorkøretøjer og små varebiler). (Lovforslag nr. L 85).

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 82 stemte for, 83 imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 9 stemte for, 156 imod.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 2.

§ 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der foretoges sluttelig afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om afgift af benzin. (Lovforslag nr. L 87).

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

28) Anden behandling af lovforslag nr. L 86:

Forslag til lov om lønsumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sektor.

af skatteministeren (Fogh Rasmussen).